

U Z N E S E N I E

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci žalobcu: **M.**, bytom M., právne zastúpeného JUDr. V., advokátkou v K., proti žalovanému: **Krajský pozemkový úrad v Prešove**, Masarykova č. 10, Prešov, o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovaného č. j. 1/2010/00134-FM zo dňa 19.3.2010, o odvolaní žalobcu a žalovaného proti uzneseniu Krajského súdu v Prešove č. k. 1S 62/2010-49 zo dňa 17.6.2011, takto

r o z h o d o l :

Najvyšší súd Slovenskej republiky výrok uznesenia Krajského súdu v Prešove č. k. 1S 62/2010-49 zo dňa 17.6.2011 o zastavení konania o žalobe **p o t v r d z u j e .**

Najvyšší súd Slovenskej republiky uznesenie Krajského súdu v Prešove č. k. 1S 62/2010-49 zo dňa 17.6.2011 v časti o trovách **m e n í** tak, že účastníkom právo na náhradu trov konania nepriznáva.

Žalobcovi právo na náhradu trov odvolacieho konania nepriznáva.

O d ô v o d n e n i e :

Krajský súd v Prešove napadnutým uznesením zastavil z dôvodu späťvzatia žaloby konanie o žalobe o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia č. j. 1/2010/00134-FM

zo dňa 19.3.2010, ktorým žalovaný zamietol odvolanie žalobcu (a ďalších účastníkov) a potvrdil prvostupňové rozhodnutie Obvodného pozemkového úradu Prešov č. j. OPÚ-2009/1037-74/JV zo dňa 14.10.2009 o schválení úvodných podkladov projektu pozemkových úprav na vypořádanie vlastníctva k pozemkom v záhradkovej osade D. v k. ú. P. podľa § 9 ods. 4 zákona č. 64/1997 Z.z. o užívaní pozemkov v zriadených záhradkových osadách a vypořádání vlastníctva k nim (ďalej len „zákon“). O trovách konania rozhodol tak, že právnej zástupkyňi žalobcu priznal náklady právneho zastúpenia v sume 55,49 €.

Proti tomuto uzneseniu podali odvolanie žalobca aj žalovaný.

Žalobca napadol uznesenie v časti o trovách tvrdiac, že krajský súd neaplikoval správne a účinné zákonné ustanovenie, keď priznal odmenu za jeden úkon právnej služby vo výške 1/13 z výpočtového základu podľa § 11 ods. 1 vyhlášky MS SR č. 655/2004 Z.z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb (ďalej len „vyhl.“), hoci v tom čase mala patriť odmena vo výške 1/6 z výpočtového základu v zmysle § 11 ods. 4 vyhl., teda 120,23 € a k tomu prislúchajúci režijný paušál 7,21 €.

Žalovaný žiadal uznesenie krajského súdu zrušiť alebo zmeniť, pretože krajský súd podľa jeho názoru pochybil, keď nepostupoval podľa 250i ods. 4 OSP ale podľa § 250h a § 250d ods. 3 OSP. V súvislosti s tým namietal tiež priznanie náhrady trov konania žalobcovi, pretože žalobca vzal žalobu späť vzhľadom na výsledok konania o proteste prokurátora, v ktorom bolo napadnuté rozhodnutie žalovaného i prvostupňového správneho orgánu zrušené, no na základe toho nemožno urobiť právny záver, že dôvodne podaný návrh bol vzatý späť pre správanie žalovaného.

K odvolaniu žalovaného sa žalobca písomne vyjadril podaním zo daň 5.12.2011 a tvrdil, že žalobu podal dôvodne, nakoľko v nej vytýkal nezákonnosť rozhodnutia, ktorá bola zistená aj prokuratúrou. Prokurátor podal proti rozhodnutiu protest a žalovaný mu vyhovel, čím uznal jeho nezákonnosť a nahradil ho novým rozhodnutím. Uviedol, že dôvod nezákonnosti predmetného rozhodnutia spočíval podľa prokurátora v tom, že námietky žalobcu proti výpisom z úvodných podkladov neboli prejednané a nebolo o nich právoplatne rozhodnuté. Dodal, že obsah týchto námietok bol totožný so žalobnými dôvodmi. Ďalej

argumentoval, že podľa judikatúry z zásade zastavenie konania zavíni ten, kto vezme svoj návrh späť okrem prípadu, na ktorý sa aplikuje druhá veta § 146 ods. 2 OSP. Uviedol tiež, že žalovaný nebol povinný vyhovieť protestu prokurátora a teda išlo o dobrovoľné konanie – správanie sa – žalovaného, pre ktoré bola žaloba zo strany žalobcu vzatá späť.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací (§ 10 ods. 2 OSP v spojení s § 246c ods. 1 OSP) preskúmal napadnuté uznesenie ako aj konanie, ktoré mu predchádzalo a jednomyseľne (§ 3 ods. 9 zákona č. 757/2004 Z.z.) dospel k záveru, že je potrebné výrok o zastavení konania potvrdiť a výrok o trovách zmeniť.

Zo spisu krajského súdu vyplýva, že žalobca sa domáhal preskúmania zákonnosti rozhodnutia č. j. 1/2010/00134-FM zo dňa 19.3.2010, ktorým žalovaný zamietol jeho odvolanie (a odvolanie ďalších účastníkov) a potvrdil prvostupňové rozhodnutie Obvodného pozemkového úradu Prešov č. j. OPÚ-2009/1037-74/JV zo dňa 14.10.2009 o schválení úvodných podkladov projektu pozemkových úprav na vyporiadanie vlastníctva k pozemkom v záhradkovej osade D. v k. ú. P. podľa § 9 ods. 4 zákona. Žalobu odôvodnil žalobca tým, že výpovede z nájmu ZO D. boli platné, v súlade s § 3 ods. 5 zákona a nájomný vzťah užívateľovi zanikol tak, ako to určuje § 22 ods. 3 zákona č. 229/1991 Zb. v termíne 1.4.2004. Listom dali účastníci obvodnému pozemkovému úradu návrh na zastavenie konania s odôvodnením, že 1.4.2004 skončil nájomný vzťah pozemkov, na čo však správny orgán neodpovedal. Správny orgán ďalej vyčítali, že konanie zahájil bez náležitého prípravného prešetrenia v zmysle § 3 SP a § 3 ods. 1 zákona.

Počas konania o žalobe napadol uvedené rozhodnutie prokurátor Krajskej prokuratúry v Prešove protestom č. Kd 57/11-10 zo dňa 28.4.2011, ktorému žalovaný vyhovel a prvostupňové rozhodnutie č. j. OPÚ-2009/1037-74/JV zo dňa 14.10.2009 zrušil a vec vrátil Obvodnému pozemkovému úradu v Prešove na nové prejednanie a rozhodnutie. Dôvodom podania protestu prokurátora bola skutočnosť, že v konaní podľa zákona podali účastníci konania proti výpisom z úvodných podkladov námietky, o ktorých rozhodol prvostupňový správny orgán tak, že námietkam nevyhovel. Na odvolania účastníkov žalovaný rozhodnutia o námietkach zrušil a vrátil na nové rozhodnutie prvostupňovému správny orgán, ktorý však v novom konaní o námietkach znovu nerozhodol a aj napriek tomu schválil úvodné

podklady projektu pozemkových úprav na vyporiadanie vlastníctva k pozemkom v ZO. Práve z tohto dôvodu – nerozhodnutie o námietkach proti úvodným podkladom – došlo k podaniu protestu prokurátorom a k následnému zrušeniu žalobou napadnutého rozhodnutia.

Žalobca podaním doručeným súdu dňa 15.6.2011 vzal svoju žalobu v celom rozsahu späť, žiadal konanie zastaviť a uplatnil si náhradu trov konania (odmena za 1 úkon právnej služby s prislúchajúcim režijným paušálom).

Krajský súd následne konanie zastavil s poukazom na § 250h ods. 2 a § 250d ods. 3 OSP a žalovaného zaviazal k náhrade trov konania v sume 55,49 €.

Podľa ust. § 244 ods. 1 OSP v správnom súdnictve preskúmajú sudy na základe žalôb alebo opravných prostriedkov zákonnosť rozhodnutí a postupov orgánov verejnej správy.

Podľa § 247 ods. 1 OSP podľa ustanovení tejto hlavy sa postupuje v prípadoch, v ktorých fyzická alebo právnická osoba tvrdí, že bola na svojich právach ukrátená rozhodnutím a postupom správneho orgánu, a žiada, aby súd preskúmal zákonnosť tohto rozhodnutia a postupu.

Podľa § 250i ods. 4 OSP ak rozhodnutie správneho orgánu bolo medzitým napadnuté protestom prokurátora, súd konanie o žalobe preruší až do jeho vybavenia; ak napadnuté rozhodnutie bolo zrušené alebo zmenené, súd konanie o žalobe zastaví. Obdobne sa postupuje, ak pred podaním žaloby na súd sa proti právoplatnému rozhodnutiu správneho orgánu podal mimoriadny opravný prostriedok.

Podľa ust. § 250h ods. 2 OSP až do rozhodnutia súdu môže žalobca vziať žalobu späť; ak žalovanému medzitým vznikli trovy konania, rozhodne súd o ich náhrade.

Podľa ust. § 246c ods. 1 OSP pre riešenie otázok, ktoré nie sú priamo upravené v tejto časti, sa použijú primerane ustanovenia prvej, tretej a štvrtej časti tohto zákona. Opravný

prostriedok je prípustný, len ak je to ustanovené v tejto časti. Proti rozhodnutiu Najvyššieho súdu Slovenskej republiky opravný prostriedok nie je prípustný.

Podľa § 146 ods. 1 OSP žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov konania podľa jeho výsledku, ak konanie

- a) mohlo sa začať i bez návrhu;
- b) skončilo sa zmierom, pokiaľ v ňom nebolo o náhrade trov dojednané niečo iné;
- c) bolo zastavené,
- d) začalo na návrh prokurátora (ods. 1).

Ak niektorý z účastníkov zaviniť, že konanie sa muselo zastaviť, je povinný uhradiť jeho trovy. Ak sa však pre správanie odporcu vzal späť návrh, ktorý bol podaný dôvodne, je povinný uhradiť trovy konania odporca (ods. 2).

Na rozdiel od názoru krajského súdu podľa odvolacieho súdu nemožno v danom prípade aplikovať zodpovednosť za procesné zavinenie na zastavení konania v zmysle ustanovenia § 146 ods. 2 veta druhá OSP v spojení s § 246c ods. 1 veta prvá OSP.

Pri posudzovaní trov konania v spojení s ustanovením § 146 ods. 2 veta prvá OSP je všeobecný súd povinný skúmať, či niektorý z účastníkov konania zaviniť, že konanie sa muselo zastaviť. K zastaveniu konania môže dôjsť v dôsledku procesného zavinenia niektorého z účastníkov. Zákon ustanovuje len jeden druh prípadov zastavenia konania pre späťvzatie žaloby (§ 146 ods. 2 veta druhá OSP), ku ktorému došlo pre správanie žalovaného, pričom žaloba bola podaná dôvodne, čo zakladá právo žalobcu na náhradu trov zastaveného konania.

Zo skutkových zistení v prejednávanej veci vyplýva, že na základe protestu prokurátora bolo žalobou napadnuté rozhodnutie žalovaného nahradené novým, ktorým žalovaný prvostupňové rozhodnutie č. j. OPÚ-2009/1037-74/JV zo dňa 14.10.2009 zrušil a vec vrátil Obvodnému pozemkovému úradu v Prešove na nové prejednanie a rozhodnutie.

Dôvody žaloby sa však nezhodovali s dôvodmi protestu prokurátora, ani s dôvodmi rozhodnutia zo dňa 30.5.2011, ktorým žalovaný protestu vyhovel a ktorým boli žalobou napadnuté rozhodnutia zrušené. Odvolací súd s argumentáciou žalobcu v podaní zo dňa 5.12.2011 (že obsah námietok proti úvodným podkladom bol totožný so žalobnými dôvodmi) nesúhlasí, pretože dôvodom podania protestu prokurátora a následného zrušenia žalobou napadnutého rozhodnutia bolo nedodržanie zákonom stanoveného postupu – schválenie úvodných podkladov bez rozhodnutia o námietkach účastníkov proti výpisom z úvodných podkladov. Prokurátor nekonštatoval v proteste, následne ani žalovaný v rozhodnutí, ktorým protestu vyhovel, že uvedené námietky boli dôvodné, pretože ani prokurátor, ani žalovaný sa obsahom námietok vo svojich rozhodnutiach nezaoberali. Konštatovali len porušenie zákonného procesu a nie dôvodnosť námietok, ktoré podľa žalobcu boli obsahovo zhodné so žalobnými dôvodmi. Odvolací súd zdôrazňuje, že žalobca v žalobe nerozhodnutie o námietkach správnym orgánom vôbec nevytýkal. A práve vzhľadom na uvedené **nemožno konštatovať, že žaloba v danej veci bola podaná dôvodne. Preto krajský súd nesprávne aplikoval ustanovenie § 146 ods. 2 druhá veta OSP**, keď žalobcovi priznal náhradu trov konania.

Z uvedených dôvodov odvolací súd v danej veci dospel k záveru, že žalobcovi právo na náhradu trov konania v zmysle § 246c ods. 1 veta prvá OSP v spojení s § 146 ods. 2 veta druhá nevzniklo a preto v tejto časti uznesenie krajského súdu zmenil a účastníkom náhradu trov konania nepriznal (§ 250h ods. 2, § 146 ods. 2 veta druhá OSP).

Odvolací súd poukazuje na skutočnosť, že krajský súd v konaní nekonal so všetkými účastníkmi konania v zmysle § 6 zákona č. 64/1997 Z.z. v spojení s § 250 ods. 1 OSP. No hoci do konania nepribral ďalších účastníkov konania (tak ako vyplývajú z preskúmaného správneho rozhodnutia), vzhľadom na skutočnosť, že títo boli s rozhodnutím správnych orgánov uzrozmenejší a sami žalobu nepodali, odvolací súd vychádzajúc z ústavne uznávanej premisy „nech si každý stráži svoje práva“, nepovažoval za daných okolností, keď bolo konanie o žalobe o preskúmanie správneho rozhodnutia zastavené preto, že došlo k jeho zrušeniu na základe protestu prokurátora, ich prípadné dodatočné formálne pribratie do konania za spôsobilé zmeniť skutkové okolnosti.

O trovách odvolacieho konania rozhodol Najvyšší súd Slovenskej republiky podľa § 246c ods. 1 v spojení s § 224 ods. 1 OSP a analogicky podľa ustanovenia § 250k ods. 1 OSP tak, že žalobcovi náhradu trov konania nepriznal, pretože nebol v odvolacom konaní úspešný.

P o u č e n i e : Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.

V Bratislave 13. decembra 2011

JUDr. Igor Belko, v. r.
predseda senátu

Za správnosť vyhotovenia:

Ľubica Kavivanovová